

ingen anden Fordel yder dansk Erhvervsliv, dansk Eksport-handel og Skibsfart end en simpel Mestbegunstigelsesklausul. For ej at tale om, at Fortolkningen af den almindelige Mestbegunstigelse er saa usikker og svævende, at man netop i den sidste Tid gør Forsøg paa gennem international Forstaaelse at skabe den saa højest fornødne Fasthed og faa den givet almen Anerkendelse — en i hvert Fald lang og omstændelig Vej —, kan selv i de Tilfælde, hvor Mestbegunstigelsesretten fra begge Parters Side gives den mest liberale Vidde, denne Ret fra den med Danmark kontraherende Parts Side naar som helst gøres illusorisk ved at gennemføre en *Specialisering* af Sætserne i Toldtariffen, hvorved de med danske konkurrerende Produkter, under Henvisning til en eller anden af det paagældende Lands klimatiske eller andre særlige Forhold betinget Særegenhed ved disse, opføres under særskilt Position (Tarifnummer) med lavere Told, hvortil Mestbegunstigelsen da vel giver *formel*, men ingen *reel* Adgang. I saa Henseende henvises til, at der i Traktaten fra Danmarks Side er taget Forbehold for at hindre, at den af Østrig foretagne Specialisering af Ost (i ni Numre) blev til Skade for Danmark, men det udtales, at andre lignende Specialiseringer har man ikke hæftet sig ved, »og overfor Fremtidens Toldforandringer er man magtesløs. Den østrigske Dobbelttarif er netop et overmaade godt Eksempel paa, hvorledes man selv fra saa smaa Staters Side omhyggeligt lægger sin Toldlov til Rette, saa at den kan tjene som Basis for frugtbare Traktatforhandlinger med Udlandet. Helt omvendt vedbliver vi herhjemme paa fuldstændig forældet Vis at se bort fra denne for vor Eksport saa afgørende Side af Sagen og tager ved Toldlovens Behandling udelukkende skattepolitisk Sigte paa Import og Fremmedvareforbrug. Følgen er, at vor Tarif med sin forholdsvis ringe Specialisering« — — — »er det slettest mulige Instrument i vore Traktatforhandleres Hænder. Men hvor lidet egnet det end i denne Henseende er, saa kunde dog selv *det* benyttes, som det er, hvad man ser af, at Udlandet Gang paa Gang under Traktatforhandlinger slaar paa *Binding* af denne eller hin industrielle Told-sats« — — —. »Heraf følger, at det altid burde være vore Toldforhandleres Pligt at imødekomme Ønsket om en *Tariftraktat* — til hvilken da til sidst Mestbegunstigelsesklausulen føjes som afsluttende og afrundende Værket, Spiret paa Bygningsværket, ikke Værket selv. Men heraf følger atter, at vore Toldforhandlere forud maa gennempleje det fremmede Lands Tarif og skaffe sig Indblik i dets Importforhold for at danne sig en udtømmende og klar Forestilling om, hvor Konkurrencefaren for danske Eksportprodukter kan dukke op, og hvor den som Følge deraf i Tariffen lurer« — — —.